

Sygn. akt II K 192/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 sierpnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Otwocku II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Włodarczyk

Protokolant: Anna Bodalska Krydowska, Magdalena Wojtasiewicz

przy udziale Agaty Ossowskiej asesora Prokuratury Rejonowej w Otwocku

po rozpoznaniu w dniach 04 czerwca 2018 roku i 02 sierpnia 2018 roku,

sprawy A. A. s. J. i M. z d. P., urodzonego (...) w O.,

oskarżonego o to, że: w okresie od 22 grudnia 2015 roku do 18 stycznia 2016 roku w O. województwa (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, trzykrotnie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia alkoholu różnych marek o łącznej wartości 947,82 złotych na szkodę (...) S.A. przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art.12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

orzeka

1. oskarżonego A. A. uznaje za winnego zarzucanego mu czynu z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i na tej podstawie skazuje oskarżonego, a na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 33 § 1 i 2 k.k. wymierza oskarżonemu karę 30 (trzydziestu) stawek dziennych grzywny, ustalając na podstawie art. 33 § 3 k.k. wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych,
2. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego A. A. obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) S.A. kwoty 947,82 (dziewięciuset czterdziestu siedmiu, 82/100) złotych,
3. na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w postaci zatrzymania od dnia 18 stycznia 2016 roku godz. 20:00 do dnia 19 stycznia 2016 roku godz. 16:45 co stanowi jeden dzień pozbawienia wolności i odpowiada jednemu dniowi kary pozbawienia wolności,
4. na podstawie art. 230 § 2 k.k. dowód rzeczowy ujęty w wykazie dowodów rzeczowych nr I/43/16/P pod poz. 1 na k. 45 a przechowywany w aktach sprawy na k. 39 zwrócić osobie uprawnionej – kierownikowi sklepu (...) w O. przy ul. (...),
5. zwalnia oskarżonego A. A. w całości od ponoszenia kosztów sądowych, wydatki przejmując na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 192/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

A. A. w grudniu 2015 roku zamieszkiwał na terenie O. pomieszkując u znajomych, utrzymując siebie, córkę i partnerkę z pieniędzy, które zarobił z prac dorywczych. W grudniu 2015 pracował jako murarz przy budowie budynku jednorodzinnego w Ś.. A. A. w czasie, kiedy zamieszkiwał na terenie O. zakupy robił w sklepach (...) S.A. - (...) w O. przy ul. (...). Po raz pierwszy do sklepu udał się w dniu 22 grudnia 2015 roku około godz. 17:15, aby zrobić zakupy żywnościowe. Będąc w sklepie (...) zmienił cel wizyty, decydując się na kradzież alkoholu w postaci whisky G. w ilości dwóch sztuk o wartości 69,99 złotych każda, dwóch butelek whisky B. o,7 litra o wartości 59,99 złotych każda. Alkohol A. A. schował w torbie, którą posiadał przy sobie, a następnie przeszedł obok linii kas. Tego dnia A. A. nie zrobił zakupów żywnościowych. W okresie do 30 grudnia 2015 roku A. A. kilkakrotnie przychodził do sklepu (...), za każdym razem robił zakupy spożywcze. W dniu 30 grudnia 2015 roku około godz. 17:30 A. A. ponownie udał się do sklepu (...) w O. przy ul. (...). Tego dnia w sklepie była duża liczba klientów. Kiedy w pobliżu nie widział pracownika ochrony A. A. dokonał zaboru alkoholu w postaci dwóch butelek wódki S. o pojemności 1litr wartości 54,99 złotych, 1 butelki whisky G. o pojemności 1 litra o wartości 69,99 złotych, 1 butelki whisky B.'s o,7 litra o wartości 49,99 złotych oraz 2 butelek wódki B. o pojemności 0,7 litra o wartości 28,99 złotych. Skradziony alkohol A. A. chował do posiadanej przy sobie torby na zakupy, a następnie przechodząc obok linii kas opuścił sklep. Następnie A. A. przychodził dwukrotnie do sklepu (...) przy ul. (...), gdzie robił zakupy spożywcze. W dniu 18 stycznia 2016 roku A. A. ponownie około godz. 19:00 udał się do sklepu (...) w O. przy ul. (...), aby dokonać kradzieży alkoholu. Na terenie sklepu (...) nie widział pracownika ochrony. Z półek z alkoholem A. A. zabrał alkohol w postaci whisky B. o pojemności 0,5 oraz 0,7 litra, które schował do posiadanej przez siebie torby na zakupy, a następnie udał się w kierunku linii kas, aby opuścić sklep. Po ominięciu kas A. A. został zatrzymany przez pracownika ochrony – Z. D., który po zabranii A. A. na zaplecze nakazał mu wyjęcie wszystkich posiadanych w torbie przedmiotów, a następnie na miejsce została wezwana policja.

A. A. wyrokiem Sądu Rejonowego w Bielsku Białym z dnia 20 grudnia 2010 roku w sprawie IX K 213/10 został skazany za czyny z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 11 lutego 2009r, z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 15 stycznia 2009 roku, z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 6 lutego 2009 roku oraz z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 14 lutego 2009 roku. Za w/w czyny przy uznaniu, iż stanowią one ciąg przestępstw określony w art. 91 § 1 k.k. wymierzono oskarżony karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych. Wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono oskarżonemu na okres 5 lat tytułem próby. Sądu Rejonowego w Bielsku Białym z dnia 7 lutego 2008 roku w sprawie IX K 1420/07 skazany został za czyny z art. 191 § 1 k.k. popełniony w dniu 06 czerwca 2007 roku na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 224 § 2 k.k. popełniony w dniu 06 czerwca 2017 roku na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 190 k.k. popełniony w dniu 6 czerwca 2007 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności. A. A. wymierzono karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 4 lat próby. Następnie wyrokiem Sądu Rejonowego w Bielsku Białym z dnia 5 października 2009 roku w sprawie III K 291/08 A. A. został skazany za czyn z art. 280 § 1 k.k. popełniony w dniu 8 grudnia 2007 roku na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 281 § 1 k.k. popełniony w dniu 8 grudnia 2007 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności. Wyrokiem tym wymierzono oskarżonemu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności. Na poczet kary łącznej zaliczono oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 8 grudnia 2007 roku do dnia 4 sierpnia 2008 roku. Kolejnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Bielsku Białym z dnia 23 września 2010 roku w sprawie IX K 1277/10 A. A. został skazany za przestępstwa z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 29 października 2009 roku przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 4 lat. Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Bielsku Białym z dnia 29 grudnia 2011 roku w sprawie IX K 937/11 połączone orzeczone wobec A. A. kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Bielsku Białym w sprawie IX K 1420/07 oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Bielsku Białym wyrokiem w sprawie III K 291/08 i wymierzono A. A. karę łączną 3 lat pozbawienia wolności. Na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczono oskarżonemu kary rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie III K 291/08 tj. o dnia 8 grudnia 2007 roku do 4 sierpnia 2008 roku oraz okres odbytej kary pozbawienia wolności w sprawie II K 291/08 tj. od dnia 8 stycznia 2010 roku do 28 kwietnia 2011 roku, oraz okres odbytej kary pozbawienia wolności w sprawie IX K 1420/07. Karę łączną pozbawienia wolności skazany odbywał w okresie od 8 stycznia 2010 roku do 12 maja 2012 roku.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: wyjaśnień oskarżonego A. A. (k. 26, k. 135) oraz zeznań świadków B. G. (k. 107-108, k. 109v), Z. D. (k. 136) oraz dowodów z dokumentów w postaci: protokołu z przebiegu badania stanu trzeźwości (k. 5), protokołu zatrzymania osoby (k. 7), płyty DVD z nagraniem z monitoringu (k. 39), protokołu zatrzymania rzeczy (k. 40-44), odpisu wyroku Sądu Rejonowego w Bielsku Białej w sprawie IX K 213/10 (k. 51-53), odpisu wyroku Sądu Okręgowego w Bielsku Białej w sprawie VII Ka 255/11 (k. 54), odpisu wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Bielsku Białej wraz z obliczeniem kary (k. 55-58), odpisu wyroku Sądu Rejonowego w Żywcu w sprawie II K 2/13 (k. 59-60), informacji o karalności oskarżonego (k. 100-101), oraz informacji z art. 213 § 1a k.p.k. (k. 115).

Oskarżony A. A. przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia. Wskazał w nich, że nie posiada stałej pracy, zaś siebie, dziecko oraz partnerkę utrzymuje z tego co zarobi na pracach dorywczych. Przed zdarzeniem objętym aktem oskarżenia od miesiąca przebywał na terenie O., gdzie pracował dorywczo na budowie budynku jednorodzinnego w Ś.. Oskarżony mieszkając na terenie O. zakupy robił w Biedronce położonej w O. przy ul. (...). Pierwszy raz do Biedronki udał się w dniu 22 grudnia 2015 roku. Tego dnia zamiast dokonać zakupu artykułów spożywczych, dokonał kradzieży alkoholu. Wartość alkoholu wyliczył na kwotę 300 złotych. Skradziony alkohol schował do torby na zakupy. Po udanej kradzieży zdecydował, że w tym sklepie będzie dokonywać kolejnych kradzieży alkoholu. W okresie od 22 grudnia 2016 roku do 30 grudnia 2016 roku kilkakrotnie udał się do sklepu (...), jednak za każdym razem robił zakupy. W dniu 30 grudnia 2015 roku ponownie udał się do sklepu, aby dokonać kradzieży alkoholu. Tym razem również dokonał kradzieży wódki i whisky, które schował do torby na zakupy, a następnie z zakupami przeszedł przez linię kas i przez nikogo nie zatrzymany opuścił sklep. Po 30 grudnia ponownie udał się do sklepu (...), gdzie zrobił zakupy. W dniu 18 stycznia 2016 roku około godz. 19:00 oskarżony udał się do sklepu (...), aby dokonać kradzieży alkoholu. Ponownie z półki z alkoholem oskarżony do torby schował alkohol w postaci 8 butelek whisky, po czym chciał opuścić sklep. Na terenie sklepu nie widział żadnego pracownika ochrony. Kiedy opuszczał sklep i przeszedł już linię kas został zatrzymany przez pracownika ochrony, który wraz z oskarżonym udał się na zaplecze, gdzie kazał oskarżonemu wyjąć z torby wszystkie przedmioty. Następnie na miejsce została wezwana policja. Oskarżony wyjaśnił, że kradzieży dokonywał tylko z jednego sklepu (...), który sobie upatrzył już przy pierwszej kradzieży. Dokonując kradzieży pilnował, aby nie dokonać kradzieży alkoholu za kwotę wskazującą na popełnienie przestępstwa.

Przesłuchany na rozprawie oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wskazał, że żałuje tego co zrobił, miał w tamtym czasie problemy finansowe. Na utrzymaniu posiadał córkę, wynajmował mieszkanie. Oskarżony nie dostał należnego mu wynagrodzenia za pracę i nie miał pieniędzy na zapłacenie czynszu. Nie wiedział co ma zrobić, czuł się bardzo pod kreską. Dlatego też postanowił jechać do sklepu i ukraść produkty, które następnie zamierzał sprzedać, aby mieć z tego pieniądze. W tamtym czasie chodzili po ośrodkach, do Caritasu, żeby uzyskać pomoc, ale mówiono im, że to długo trwa, a nie mieli pieniędzy. Córka oskarżonego nie chodzi do przedszkola, żona nie pracuje, obecnie żona pobiera świadczenie 500 +. Oskarżony w czasie przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym nie mówił, że alkohol który ukradł chciał sprzedać, ponieważ obawiał się, że będzie miał kolejne postępowanie o jego sprzedaż.

Oceniając wyjaśnienia złożone przez oskarżonego Sąd przyznał im walor wiarygodności, uznając, iż oskarżony w sposób jasny, spójny przedstawił przebieg dokonywanych przez siebie kradzieży. A. A. w sposób szczegółowy opisał kolejne wizyty w sklepie, w czasie których dokonywał zaboru alkoholu, wskazując, że alkohol chował do posiadanej torby na zakupy, korzystał z tego, że na terenie sklepu nie było widać ochroniarza.

Jako w pełni wiarygodne Sąd uznał zeznania świadka B. G., która w czasie dokonanego przez oskarżonego czynu zatrudniona była w sklepie (...) w charakterze zastępcy kierownika. Co prawda przesłuchana na rozprawie świadek nie pamiętała już dokładnie okoliczności sprawy, jednak w toku postępowania przygotowawczego wskazała, jakie alkohole i za jakie kwoty, w czasie kolejnych wizyt w sklepie (...) wynosił oskarżony. Relacja świadka jest jasna, spójna, adekwatna do udziału w sprawie.

W ocenie Sądu jako w pełni wiarygodne należało uznać zeznania świadka Z. D., pracownika ochrony który dokonał zatrzymania oskarżonego. Świadek wskazał, że oskarżony w krótkim czasie trzy lub cztery razy dokonywał kradzieży

whisky. O tym, że oskarżony wcześniej również dokonywał kradzieży alkoholu świadek posiadał wiedzę z nagrań z monitoringu. Po zatrzymaniu oskarżony nie był agresywny ani się nie wyrwał. Oskarżony widziany był również w innych Biedronkach na terenie działania firmy ochroniarskiej, która zatrudniała świadka, jednak tylko w Biedronce na ul. (...) został złapany na kradzieży. Relacja świadka jest jasna, spójna, adekwatna do udziału w sprawie.

Sąd jako w pełni wiarygodne uznał dowody z dokumentów zgromadzone i ujawnione w toku postępowania, zostały one bowiem sporządzone przez osoby do tego uprawnione, żadna ze stron nie kwestionowała waloru ich wiarygodności ani autentyczności do czego Sąd również nie znalazł podstaw, zaś w połączeniu z osobowym materiałem dowodowym pozwoliły na odtworzenie pełnego przebiegu zdarzeń będących przedmiotem niniejszego postępowania.

A. A. został oskarżony o to, że: : w okresie od 22 grudnia 2015 roku do 18 stycznia 2016 roku w O. województwa (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, trzykrotnie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia alkoholu różnych marek o łącznej wartości 947,82 złotych na szkodę (...) S.A. przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art.12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Przedmiotem ochrony czynu zabronionego z art. 278 § 1 k.k. są własność i posiadanie rzeczy Zabór polega na wyjęciu rzeczy spod władztwa właściciela lub posiadacza i przejęciu we własne władztwo sprawcy (Peiper, Komentarz, s. 541; Górniok, Pleńska, Przepisy, s. 405; Marek, Komentarz, s. 589; Michalski [w:] Wąsek, Zawłocki II, s. 915 i n.). Zabór jest dokonany bezprawnie, bez zgody właściciela lub posiadacza rzeczy (Peiper, Komentarz, s. 541; Marek, Komentarz, s. 590; wyrok SN z 18.12.1998 r., IV KKN 98/98, Prok. i Pr.-wkl. 1999/7–8, poz. 5). W wypadku kiedy zabór rzeczy następuje za zgodą właściciela lub posiadacza, znamiona kradzieży nie zostają zrealizowane (zezwoleń uprawnionego). Omawianego czynu można dopuścić się tylko przez działanie. Kradzież jest przestępstwem umyślnym, którego można się dopuścić wyłącznie z zamiarem bezpośrednim. Jest to bowiem przestępstwo kierunkowe, jako że celem zaboru jest przywłaszczenie. Oznacza to, że sprawca dokonuje zaboru po to, aby włączyć cudzą rzecz do swojego majątku i postępować z nią jak właściciel (tzn. zużywając, darowując, sprzedając itp.). Cel przywłaszczenia nie musi obejmować dążenia sprawcy do osiągnięcia korzyści majątkowej.

Treść przepisu art. 12 k.k. pozwala podzielić przesłanki czynu ciągłego na przedmiotowe (wielość zachowań, jednorodność zachowań, krótkie odstępy czasu) oraz podmiotowe (z góry powzięty zamiar, tożsamość pokrzywdzonego w przypadku zamachu na dobro osobiste). Z treści przepisu art. 12 k.k. nie wynika, aby do istoty czynu ciągłego należała jednorodność zachowań sprawcy. Wydaje się jednak, że przesłanka taka wynika z innej, mianowicie podmiotowej, tj. realizowania z góry powziętego zamiaru. Realizacja z góry powziętego zamiaru oznacza, że w chwili poszczególnych zachowań zamiar powzięty przez sprawcę musi być ten sam, tzn. że treść tego zamiaru przy poszczególnych zachowaniach musi być taka sama. Zamiar, który sprawca realizuje przy ostatnim zachowaniu, musi być taki sam w swojej treści jak zamiar towarzyszący mu w chwili pierwszego zachowania. Przepis art. 12 k.k. nie określa, kiedy zachodzą krótkie odstępy czasu. Żaden inny przepis Kodeksu karnego nie wyjaśnia tej przesłanki czynu ciągłego. W orzecznictwie przyjmuje się, że jest to maksymalnie kilkanaście dni (por. postanowienie SN z 18.09.2003 r., III KK 159/02, LEX nr 81203; wyrok SN z 5.04.2000 r., V KKN 41/00, LEX nr 50957). W ramach wykładni systemowej – przynajmniej prima facie – można jednak odwołać się do art. 6 § 2 k.k.s., który stanowi, że w zakresie czynów zabronionych polegających na uszczupieniu lub narażeniu na uszczuplenie należności. Tożsamość pokrzywdzonego wymaga, aby dysponentem dobra osobistego była ta sama osoba w przypadku poszczególnych zachowań. Wydaje się, że w przypadku gdy przedmiotem zamachu niektórych tylko zachowań jest inna osoba, nie ma podstaw, aby całą wielość zachowań uznać za czyn ciągły. Jak bowiem wynika z art. 12 k.k., tożsamość pokrzywdzonego jest wspólnym mianownikiem, który – obok z góry powziętego zamiaru (takiego samego), łączy wszystkie zachowania w jeden czyn ciągły.

Recydywa zwykła określona w art. 64 § 1 k.k. ma miejsce wówczas, gdy sprawca popełnił przestępstwo umyślne, został za nie skazany na karę pozbawienia wolności, odbył co najmniej sześć miesięcy orzeczonej kary, popełnił przestępstwo umyślne podobne do tego, za które został skazany, a także popełnił je w ciągu pięciu lat od odbycia kary co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności. Przepis podobny został określony w art. 115 § 3 k.k. przy użyciu trzech

kryteriów: tożsamości rodzajowej dobra prawnego; popełnienie przestępstwa z użyciem przemocy lub groźby jej użycia; popełnienie przestępstwa w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Podobieństwo przestępstw należy ustalać *in concreto*.

Zgromadzony i ujawniony w przedmiotowej sprawie materiał dowodowy jest jednoznaczny i pozwolił na ustalenie, że oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu i w okresie od 22 grudnia 2015 roku do 18 stycznia 2016 roku trzykrotnie udał się do sklepu (...) w O. przy ul. (...) w O., aby dokonać kradzieży alkoholu. Bez znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy było to, czy oskarżony kradzieży alkoholu dopuścił się w celu jego sprzedaży, czy też kradł go na użytek własny. Należy podkreślić, co wynika również z wyjaśnień samego oskarżonego, że udając się do sklepu (...) w dniach 22 grudnia 2015 roku, 30 grudnia 2015 roku oraz 18 stycznia 2016 roku, po tym jak zobaczył, że w sklepie nie widać ochroniarza, dodatkowo w sklepie znajduje się dużo klientów, oskarżony miał już z góry powzięty zamiar przywłaszczenia mienia należącego do sklepu w postaci alkoholu. Oskarżony dokonując zaboru alkoholu jednorazowo nie przekraczał kwoty 437,50 złotych, wskazującej, iż pojedyncze zachowania oskarżonego wypełniałyby znamiona wykroczenia określonego w art. 119 § 1 k.w.. Mając jednak na uwadze, że A. A. kolejnych kradzieży dokonał w krótkich odstępach czasu wynoszących od kilku do kilkunastu dni, za każdym na szkodę tego samego podmiotu, którym był sklep (...) w O. przy ul. (...) należący do f-my (...) S.A. a nadto w przypadku każdego z zachowań przestępczych oskarżonego towarzyszył ten sam zamiar uznać należało, że zachowanie oskarżonego A. A. wypełniło znamiona przestępstwa jednej kradzieży popełnionej jako czyn ciągły, na który składały się poszczególne zachowania dotyczące zaboru alkoholu.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd uznał, iż oskarżony A. A. dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu. Uznając winę oskarżonego za udowodnioną Sąd wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 33 1 i 2 k.k. karę 30 stawek dziennych grzywny, ustalając na podstawie 33§3 k.k. wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd wziął pod uwagę wszystkie okoliczności łagodzące jak też obciążające i obu nadał takie samo znaczenie.

Wśród okoliczności obciążających w przypadku oskarżonego Sąd wziął pod uwagę to, że oskarżony był już uprzednio karany, zaś zarzucanego mu czynu dopuścił się działając w ramach powrotu do przestępstwa, popełnienie przestępstwa w stanie nietrzeźwości, jak również ilość podobnych czynów popełnianych na terenie podległym właściwości Sądu Rejonowego w Otwocku. Z kolei jako okoliczności łagodzące, które Sąd wziął pod uwagę należało wymienić przede wszystkim przyznanie się oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyrażenie skruchy oraz chęci naprawienia wyrządzonej czynem szkody. Kolejną okolicznością przedmiotowej sprawy, którą Sąd wziął pod uwagę i potraktował jako okoliczność łagodzącą była stosunkowo niska wartość wyrządzonej przez oskarżonego szkody.

Sąd uznał, iż w przypadku oskarżonego A. A. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności będzie karą adekwatną zarówno do stopnia winy, jak też społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu. Nadto pozwoli ona oskarżonemu zrozumieć naganność jego zachowania, tak by w przyszłości nie wchodził on ponownie w konflikty z prawem. W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu kara pozwoli oskarżonemu zrozumieć, iż znajdując się w trudnej sytuacji finansowej co w swoich wyjaśnieniach ponosił oskarżony, powinien on przede wszystkim podjąć próbę znalezienia legalnego źródła dochodu. W ocenie Sądu w przypadku oskarżonego pomimo jego uprzedniej karalności orzeczonej kara w dolnych granicach ustawowego zagrożenia będzie karą wystarczającą dla odniesienia w przypadku oskarżonego celów prewencji ogólnej jak też indywidualnej. Sąd miał także na uwadze, iż z uwagi na uprzednią karalność oskarżonego, brak było podstaw do orzeczenia wobec oskarżonego kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Jednocześnie biorąc pod uwagę, że oskarżony A. A. dopuścił się popełnienia czynu, mając na celu osiągnięcie korzyści majątkowej, Sąd obok kary pozbawienia wolności orzekł wobec oskarżonego karę grzywny w wymiarze 30 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych. W ocenie Sądu orzeczeniu kary grzywny uzasadnione było przede wszystkim tym, że A. A. dokonując kradzieży alkoholu ze sklepu (...), swoje działania skierował na osiągnięcie korzyści majątkowej i powiększenie swojego majątku kosztem majątku sklepu, z którego dokonywał

zaboru alkoholu różnych marek. Bez znaczenia w tym zakresie jest to, czy oskarżony alkohol ten chciał następnie odsprzedać i w ten sposób uzyskać środki finansowe, czy też alkohol zabrany ze sklepu przeznaczał na użytek własny, bowiem przez samo dokonanie zaboru alkoholu oskarżony powiększył swój majątek. Z tych też względów Sąd uznał, iż z uwagi na charakter popełnionego przez oskarżonego czynu zasadnym jest orzeczenie wobec niego obok kary pozbawienia wolności również kary grzywny w wymiarze 30 stawek dziennych, w wysokości po 10 złotych każda stawka. Orzekając w zakresie ilości stawek dziennych jak również określając wysokość jednej stawki, Sąd miał na uwadze przede wszystkim sytuację rodzinną i majątkową oskarżonego, który aktualnie odbywa karę pozbawienia wolności, zaś na utrzymaniu ma małoletnią córkę. Mając jednak na uwadze młody wiek oskarżonego, Sąd uznał, iż po opuszczeniu zakładu karnego, w którym karę aktualnie obliczoną ma do dnia 17 lipca 2019 roku, oskarżony będzie w stanie podjąć pracę zarobkową umożliwiającą mu uiszczenia orzeczonej kary grzywny.

Zgodnie z przepisem art. 46 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego A. A. obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) S.A. kwoty 947,82 złotych. Wskazana kwotą odpowiada wartości mienia, którego zaboru dokonał oskarżony.

Jednocześnie zgodnie z przepisem art. 63 § 1 i 5 k.k. Sąd na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w postaci zatrzymania od dnia 18 stycznia 2016 roku godz. 20:00 do dnia 19 stycznia 2016 roku godz. 16:45 co stanowi jeden dzień pozbawienia wolności i odpowiada jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

Sąd zgodnie z przepisem art. 230 § 2 k.p.k. orzekł przedmiocie dowodu rzeczowego zabezpieczonego w sprawie w postaci płyty zawierającej nagranie z monitoringu sklepu (...) w O. przy ul. (...) zarządzając jego zwrot osobie uprawnionej, w osobie kierownika sklepu.

Mając na uwadze sytuację rodzinną i finansową oskarżonego, to, że przebywa on w zakładzie karnym gdzie odbywa karę pozbawienia wolności, zaś w pierwszej kolejności powinien on uiścić orzeczoną karę grzywny oraz naprawić wyrządzoną szkodę Sąd zwolnił A. A. w całości od kosztów sądowych, wydatki przejmując na rachunek Skarbu Państwa.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak na wstępie.